

**OŚRODEK DOKUMENTACJI
ZABYTEKÓW W WARSZAWIE**

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTEKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V W X Y Z

Nr

1. Obiekt

STAJNIA Z CZĘŚCIĄ MIESZKALNĄ (7)

2. Czas powstania

1863

3. Miejscowość

KOPICE

4. Adres

49-231 Kopice

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

województwo **opolskie**
gmina **Grodków**

6. Poprzednie nazwy miejscowości

**Coppicz
Schwarzengrund
Koppitz**

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975

województwo **opolskie**
powiat **Grodków**

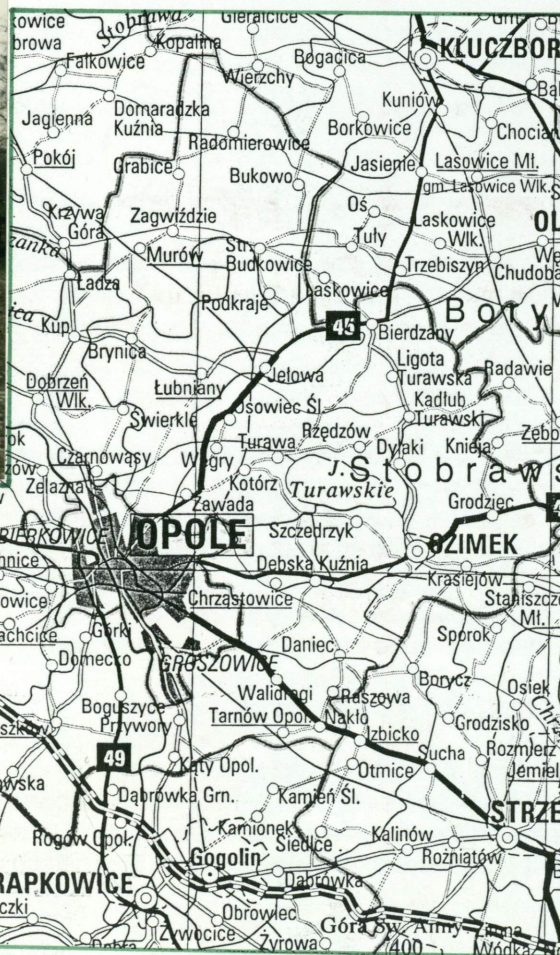
8. Właściciel i jego adres

**Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa
OT Opole
ul. 1 Maja**

9. Użytkownik

**ROLKOP Sp. z o.o.
49-231 Kopice 103**

10. Rejestr zabytków

1

Budynek stajni z częścią mieszkalną zabudowany został w 1863 roku w formie istniejącej do dzisiaj, jeszcze przed zasadniczą przebudową pałacu. Stajnia jest zbudowana w stylu neogotyckim. Świadczą o tym elementy dekoracji (blanki, maswerki, kwiatony, sterczyny, ostre łuki) nawiązujące do stylu gotyckiego.

W latach 50. XX w. fragment części mieszkalnej w skrzydle wschodnim pełnił funkcję stolówki dla pracowników PGR.

Cześć stajenna użytkowana była zgodnie z pierwotnym przeznaczeniem do lat 60. XX. W latach 80. Nastąpiła adaptacja dawnej części stajennej na świniańnię. W tym czasie umieszczono tu także kolejkę transportową obornika. Jako świniańnia dawna cześć stajenna użytkowana była do początku lat 90. XX.

W latach 90. Nastąpiło zawalenie fragmentu górnej kondygnacji ryzalitu oraz częściowo dawnej części stajennej (od strony zachodniej).

Sytuacja

Budynek stajni z częścią mieszkalną stanowi zamknięcie większego podwórza od strony południowej. Pomiedzy zachodnią elewacją budynku a wschodnią elewacją obory znajduje się niewielka brama wjazdowa na podwórze. Większa przestrzeń, mieszcząca najprawdopodobniej bramę wjazdową na podwórze znajduje się pomiędzy wschodnią elewacją stajni a zachodnimi elewacjami budynku mieszkalnego i spichlerza. Na południe od budynku przebiega droga oddzielająca część parkową od podwórza gospodarczego.

Ściany

Ściany wykonane są z cegły pełnej. Obrazienia, dekoracyjne elementy, fryzy, gzymsy wykonane zostały z piaskowca.

Sklepienia i stropy

- sklepienie krzyżowe (dwie łączące się pod kątem prostym kolebki) z pasami sklepiennymi. Pasy te zbiegają się w formie prostokątnych sześcianów, które umieszczone są na głowicach żeliwnych kolumn (w częściach stajennych).
- strop płaski wsparty na dwuteownikach. Pomiedzy dwuteownikami znajdują się dwa poprzeczne wsporniki, które opierają się na czterech kwadratowych filarach (w środkowej części budynku prowadzącej do segmentów stajennych)
- strop płaski z podsufitką.

Wieżba dachowa

- z dwoma rzędami słupów wiszących, w środku wzmocnianych poziomym rozpięrczem
- kleszczowo-płatwiowa ze ścianką kolankową, z dwoma rzędami słupów stojących
- wieżba o konstrukcji rozpięrającej z dwoma rzędami słupów stojących opierających się na rozpięrczu (środkowa część budynku)
- kleszczowo-płatwiowa ze ścianką kolankową, z trzema rzędami słupów stojących

Dach

Dwuspadowy, każdy z segmentów budynku nakryty osobnym dachem. Dach kryty wtórnie eternitem.

Posadzki i podłogi

- posadzka betonowa (część stajenna)
- podłoga z desek ułożonych „na styk”

Schody

- pierwotne w wieży – o stopniach drewnianych, kręcone wokół drewnianego słupa z poręczą metalową przy murze
- wtórne – schody o stopniach betonowych z poręczą metalową i balustradą ażurową

Otwory

okienne

- zamknięte łukiem ostrym
- zamknięte łukiem prostym

drzwiowe

- zamknięte łukiem ostrym
- zamknięte łukiem prostym

<p>14. Kubatura</p> <p>ok. 4490 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>ok. 3280 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>stajnia, mieszkania stajennych i pracowników majątku</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>użytkowany tylko w niewielkiej części</p> <ul style="list-style-type: none"> – południowa część skrzydła zachodniego – kurnik i magazyn – środkowa część skrzydła wschodniego magazyn – pozostałe części obecnie nieużytkowane
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>lata 70. XX w. – pokrycie budynku eternitem w miejsce dawnego pokrycia dachówką</p> <p>lata 90. XX w.</p> <ul style="list-style-type: none"> – częściowe zawalenie się budynku, zachodnia ściana ryzalitu, część stajenna (od strony zachodniej) – zamurowanie wejść do budynku w ryzalicie od strony północnej oraz wejścia prowadzącego do wieży 		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Stan zachowania zły.</p> <p>Po częściowym zawaleniu się zachodniej ściany ryzalitu następuje zamakanie więźby dachowej ryzalitu. Wiele belek jest tam przegniłych i zbutwiałych. Dotyczy to również płatwi i krokwi dachowych. Ściany mocno zawilgocone, widoczne ślady ściekającej po ścianach wody. Wilgoć dostaje się także przez niezabezpieczone otwory okienne (pozbawione szyb).</p> <p>Dawna część stajenna (od strony zachodniej), gdzie zachowane jest tylko jedno przęsło, narażona jest na wpływy atmosferyczne – niezabezpieczona. Dotyczy to także odkrytych belek w kondygnacji poddasza.</p> <p>Dawna część stajenna (od strony wschodniej) pozbawiona jest szyb w oknach, drzwi są przegnite i uszkodzone w dolnej części. W sklepieniu widoczne ubytki tynku, ściany zawilgocone, żeliwne kolumny częściowo skorodowane. Niezabezpieczone są także otwory okienne i drzwiowe w dolnej kondygnacji ryzalitu. Oryginalne wrota płycinowe przegnite i częściowo uszkodzone.</p> <p>Zawilgocona jest także stolarka o motywach maswerku w nadświetlu elewacji południowej.</p> <p>W dawnych częściach mieszkalnych stan zachowania nieco lepszy, głównie ze względu na kompletne okna. Są tu jednak także częściowe ubytki, a ściany nie ogrzewanych pomieszczeń narażone są na wilgoć i przemarzanie. Niezabezpieczone kondygnacje poddaszy (ubytki w oknach) narażone są na zawilgocenia i przemarzania.</p> <p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <ul style="list-style-type: none"> ▪ zabezpieczenie i wymiana przegniłych belek w górnej kondygnacji ryzalitu, ▪ uzupełnienie brakujących części w dachu ▪ zabezpieczenie dawnej części stajennej (od strony zachodniej) narażonej na wpływy atmosferyczne ▪ zabezpieczenie belek więźby dachowej i niedopuszczanie do dalszego zawalania się dachu ▪ osuszenie ścian i zawilgoconych części budynku ▪ uzupełnienie brakującej stolarki okiennej i drzwiowej <p>Ze względu na wartościowy, neogotycki detal oraz ciekawą formę obiekt zasługuje na szczególną ochronę, wpisanie do rejestru zabytków i objęcie ochroną konserwatorską</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

24. Uwagi różne

22. Bibliografia

Katalog Zabytków Sztuki w Polsce. T. VII z. 3, Warszawa 1964, str. 41

25. Opracował

tekst **Przemysław Ogrodowczyk**, listopad 1998

plany, rysunki **Przemysław Ogrodowczyk**, listopad 1998

zdjęcia fotograficzne **Przemysław Ogrodowczyk**, listopad 1998

miejsce przechowywania negatywów:

Muzeum Narodowe Rolnictwa w Szreniawie

Karta po wypełnieniu podlega ochronie na podstawie przepisów prawa autorskiego.

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania)

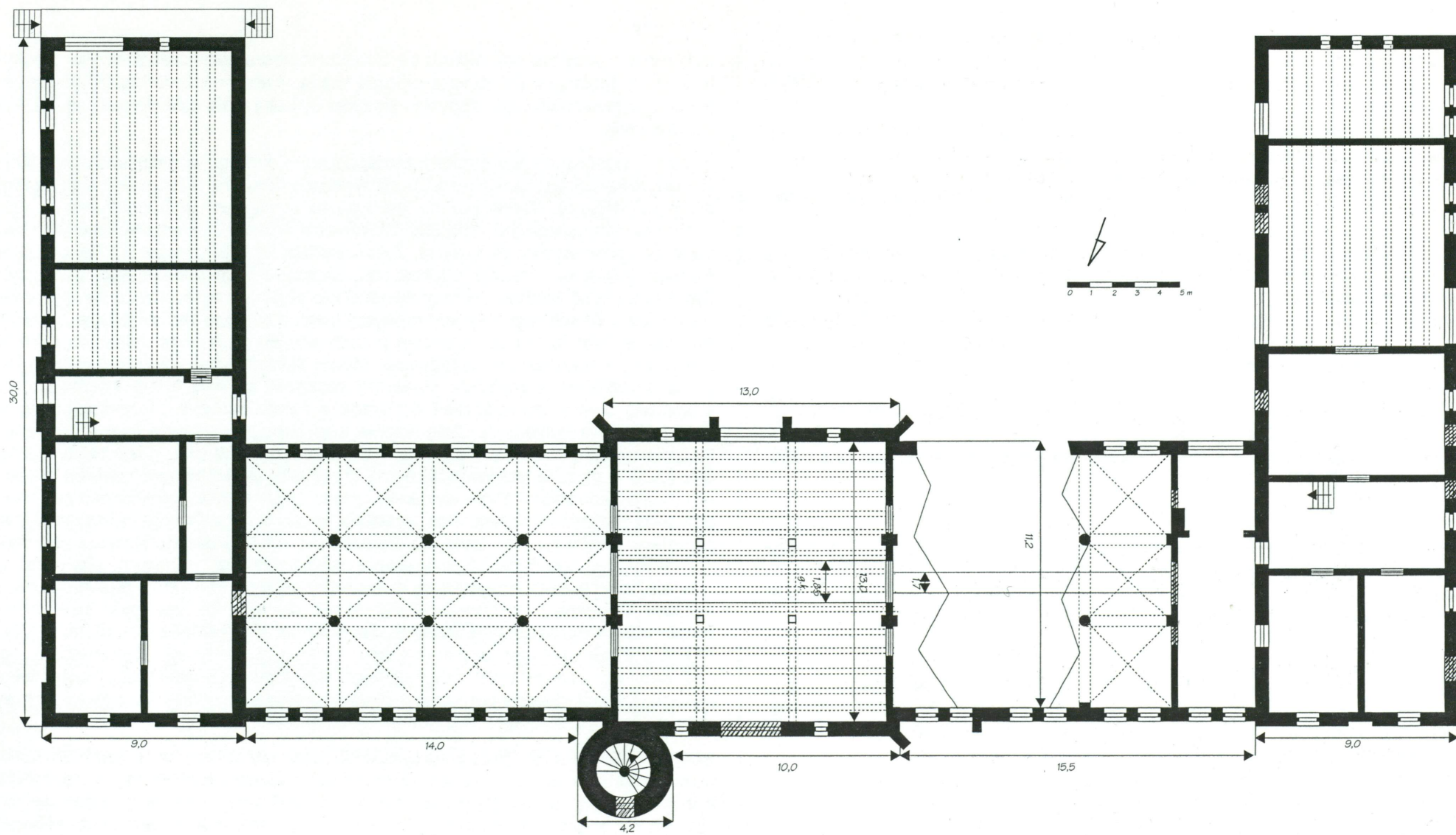
Mapa Topograficzna 1:25000, Grotkau, Ark. 3139/5370, 1885, Biblioteka Uniwersytecka, Poznań

Mapa Topograficzna 1:25000, Grotkau, Ark. 3139/5373, 1912, Biblioteka Uniwersytecka, Wrocław

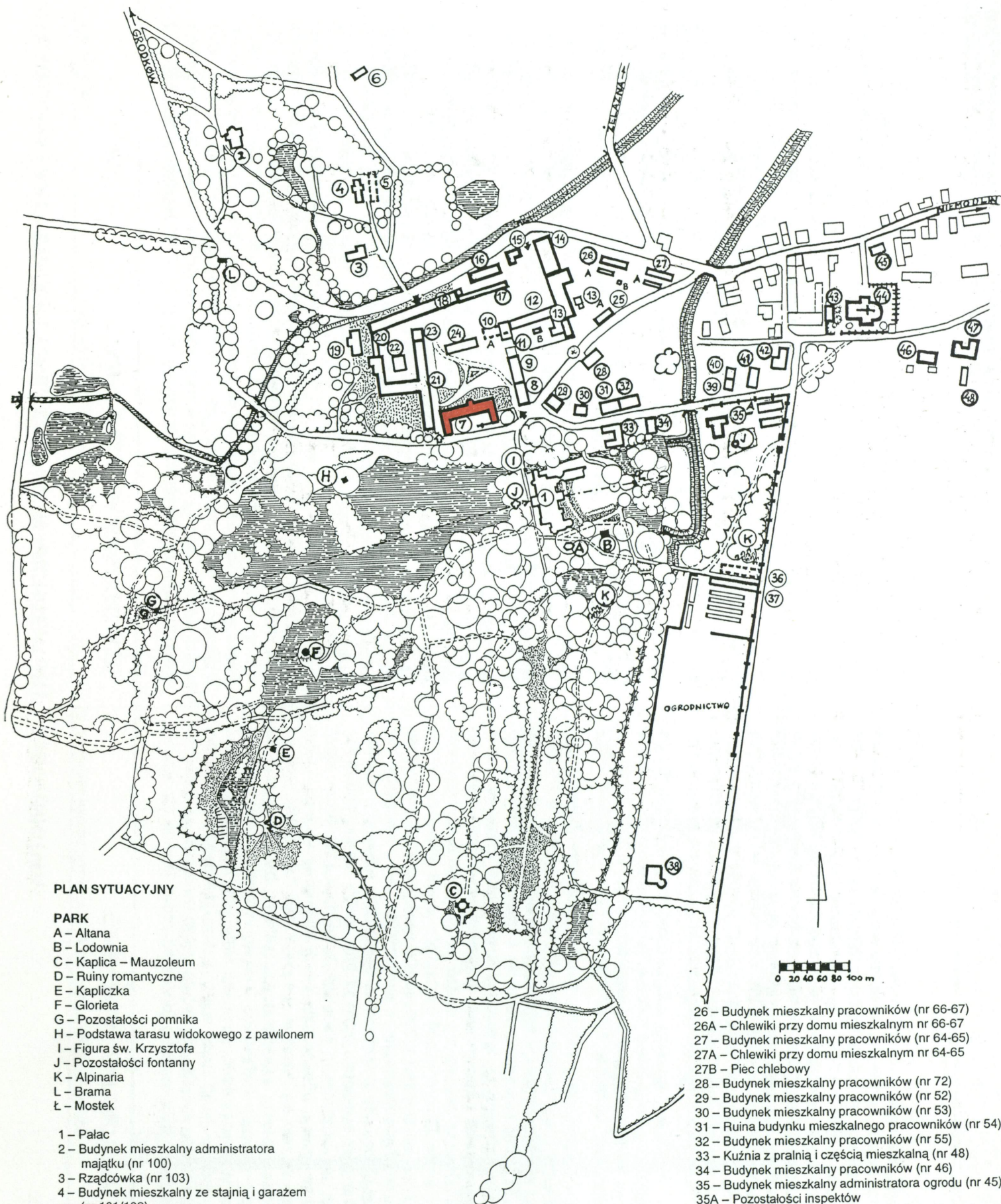
27. Załączniki

Wkładki: 7

1. Miejscowość KOPICE	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) STAJNIA Z CZĘŚCIĄ MIESZKALNĄ (7)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) OPIS + RZUT
<p>Okna</p> <ul style="list-style-type: none"> • drewniane, dwudzielne zamknięte łukiem ostrym z otwieraną częścią dolną (w osi poziomej) • metalowe, wielokwaterowe, zamknięte łukiem ostrym (w znacznym stopniu uszkodzone) • drewniane, dwupoziomowe, czterokwaterowe • drewniane, jednoskrzydłowe, jednodzielne (wieża) • drewniane, dwuskrzydłowe, dwudzielne <p>Drzwi</p> <ul style="list-style-type: none"> • drewniane o konstrukcji deskowo-listwowo-zastrzałowej, jednoskrzydłowe, zakończone od góry formą łuku ostrego, na zawiasach metalowych (w kondygnacji poddasza) • drewniane, dwuskrzydłowe, wielopłycinowe z dekoracją o formach maswerku w górnej części z nadświetlem, na zawiasach metalowych (prowadzące z części środkowej budynku do segmentów stajennych – dekoracja nadświetla nie zachowana) • wtórne – drewniane, dwuskrzydłowe, o konstrukcji deskowo-listowowo-zastrzałowej na zawiasach pasowych • jednoskrzydłowe, metalowe (między wieżą a kondygnacją poddasza w środkowej części budynku) <p>Rzut</p> <p>Budynek stajni z częścią mieszkalną zbudowany jest na rzucie litery „C”, w formie trzech zasadniczych skrzydeł nakrytych osobnymi dachami. W elewacji północnej, w środkowej części budynku, od strony podwórza, znajduje się wieża na planie koła wtopiona częściowo w korpus budynku, przylegająca do ryzalitu środkowego.</p> <p>Bryła</p> <p>Stajnia z częścią mieszkalną jest dwukondygnacyjnym, niepodpiwniczonym budynkiem z ryzalitem oraz wieżą. Ryzalit oraz wieża dominują swoją wysokością nad pozostałymi częściami budynku. Wysokość wieży zbliżona jest do wysokości kalenicy dachu środkowego ryzalitu.</p>		<p>Elewacje</p> <p>Północna – wieloosiowa, składa się z pięciu zasadniczych części: części środkowej, którą tworzą ryzalit wraz z okrągłą wieżą, dwóch skrzydeł bocznych symetrycznie ustawionych, schodkowych skrzydeł symetrycznie ustawionych na osi północ/południe.</p> <p><i>Ryzalit</i> – zwieńczony jest dachem dwuspadowym, którego przedłużeniem są dwie, symetrycznie umieszczone na jego osi wystawki. Druga z nich znajduje się w elewacji południowej. Wystawka na osi ryzalitu w elewacji północnej nakryta jest osobnym, dwuspadowym dachem. Obrazowanie wystawki tworzy dekoracja z elementów wykonanych z piaskowca. Zwieńczeniem jej była sterczyna z dekoracją w formach kwiatonu (obecnie uszkodzona, widoczna tylko dolna część sterczyny). Środkowa część wystawki tworzy kwadratowa płycina z wpisanym w kwadrat motywem koła. W koło wpisany jest mniejszy owal, a w niego zaś dekoracja o formie maswerku. Jest to tarcza zegarowa z zachowanym podziałem opisanym cyframi rzymskimi, wskazówki nie zachowane. Motyw dekoracji maswerkowej pojawia się także w dekoracji przestrzeni pomiędzy szczytem a kwadratową płyciną części środkowej. Jest to maswerkowa dekoracja o formie ostrołuku, wspierająca się w dolnej partii na konsolach. Zwieńczenie łuku ostrego przybiera formę kwiatonu. Motyw maswerku pojawia się także w dolnej części wystawki, gdzie dekoracja ta występuje w płycinie, stanowiącej dolną część łuku odcinkowego, zawartej pomiędzy dwoma konsolami. Poza wystawką, górna część ryzalitu zakończona jest neogotyckimi motywami blanek. Pod wystawką owalu a na osi drugiej kondygnacji, w środkowej części ryzalitu, znajdują się dwie prostokątne płyciny ujęte od góry formą dekoracyjnego fryzu. Symetrycznie rozmieszczone, pomiędzy płycinami a skrajem ścian ryzalitu, znajdują się dwa otwory okienne, zwieńczone prostymi nadprożami. W dolnej kondygnacji ryzalitu na osi umieszczony jest otwór zwieńczony łukiem ostrym mieszczącym dwuskrzydłowe wrota, z nadświetlem w górnej części. Obecnie otwór wrót jest, w dolnej części, wtórnie zamurowany. Symetrycznie, po obu stronach otworu wrót, znajdują się otwory okienne zamknięte formą łuku ostrego. Otwory okienne zachowały ośmiokwaterowe podziały oraz dekorację maswerkową w górnej części, lecz pozbawione są szyb.</p> <p><i>Wieża</i> – na lewo od ryzalitu, przylega do jego narożnika, częściowo wtopiona w mur segmentu budynku, wieża na planie koła. Wieża zwieńczona jest dekoracją o formie blanek. Wysunięty przed zasadniczy owal wieży, dekoracyjny pas blanek wspiera się od dołu na konsolach, które są podstawą ostrołukowego fryzu obiegającego wieżę dookoła. Wieżę wieńczyła prawdopodobnie stalowa, dekoracyjna sterczyna (obecnie przewrócona, odgięta i stercząca poziomo).</p>

1. Miejscowość KOPICE	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) STAJNIA Z CZĘŚCIĄ MIESZKALNĄ (7)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) OPIS + PLAN SYTUACYJNY
	<p>Poniżej ostrołukowego fryzu, znajduje się, niewielkie, prostokątne, rozmieszczone w jednakowych odległościach dookoła wieży, otwory okienne. Poniżej otworów okiennych umieszczony jest motyw dekoracyjnej opaski wykonanej w tynku i obiegającej wieżę. Poniżej niej znajdują się, umieszczone na jednej osi, trzy prostokątne otwory okienne. Przy jednym z nich, umieszczonym pomiędzy pierwszą a drugą kondygnacją, powtórzony jest motyw dekoracyjnej opaski wykonanej w tynku. W dolnej kondygnacji znajduje się, zamknięty formą łuku ostrego) otwór drzwiowy mieszczący wejście do wieży (obecnie zamurowany).</p> <p><i>Prawa strona elewacji</i> – część środkowa jednokondygnacyjna, z umieszczoną na środku wystawką. Rytm tej części elewacji wyznaczają cztery podwójne, prostokątne otwory okienne, ujęte zgrubionymi, prostymi opaskami wykonanymi w tynku. W dolnej kondygnacji środkowego segmentu elewacji znajduje się otwór wrót zamknięty prostym nadprożem. Prawą stronę elewacji północnej zmyka ściana szczytowa skrzydła usytuowanego na linii północ-południe. W pierwszej i drugiej kondygnacji ściany szczytowej rozmieszczone są symetrycznie, po dwa na każdej kondygnacji, prostokątne otwory okienne. Pomiędzy nimi, na osi ściany szczytowej znajdują się dwie prostokątne wnęki, po jednej w każdej kondygnacji. W górnej części ściany szczytowej umieszczone są dwa, niewielkie otwory okienne, zamknięte formą łuku ostrego. Górną część wieńczy schodkowy szczyt. Każdy z siedmiu elementów nakryty jest niewielkim daszkiem, z profilowanego elementu wykonanego z piaskowca.</p> <p><i>Lewa strona elewacji</i> – część środkowa tego fragmentu jest dwukondygnacyjna. W dolnej kondygnacji znajdują się trzy pary prostokątnych otworów okiennych z prostymi opaskami wykonanymi w tynku i jeden pojedynczy otwór okienny. Część przestrzeni tego fragmentu elewacji zajmuje wieża (patrz opis – <i>wieża</i>). Górna kondygnacja, oddzielona od dolnej pasem fryzu wykonanym w tynku, zawiera cztery prostokątne otwory okienne i trzy prostokątne wnęki, które znajdują się pomiędzy nimi. Lewą stronę tego fragmentu elewacji zamyka ściana szczytowa, umieszczona symetrycznie i rozwiązana identycznie jak ściana szczytowa po prawej stronie elewacji (patrz opis – <i>prawa strona elewacji</i>).</p> <p>Południowa – składa się ze środkowego, prostokątnego ryzalitu, dwóch części bocznych oraz z dwóch skrzydeł zwieńczonych schodkowymi szczytami, przylegających do budynku od strony południowej.</p> <p><i>Ryzalit</i> – Zwieńczenie ryzalitu w formie blanku oraz wystawki z dekoracją o formach maswerku jest identyczne jak w elewacji północnej (patrz opis – <i>elewacja północna</i>,</p>	<p><i>ryzalit</i>). Na dawnej tarczy zegarowej rzymskie cyfry nieczytelne, wskazówki niezachowane. W środkowej części drugiej kondygnacji ryzalitu umieszczone jest prostokątne pole z trzema płycinami. Dolna część płycin posiada wydzielone, niewielkie, prostokątne pola z motywami dekoracji maswerkowej. W środkowym prostokącie umieszczony jest kartusz herbowy zawierający datownik z datą „1863”. W środkowej płycinie umieszczona jest blaszana lampa. Prostokątne pole z płycinami zamyka od góry prostokątny fryz wykonany w tynku. Po obu stronach płycin znajdują się otwory okienne zamknięte formą łuku ostrego. Prostokątne pole z płycinami ma swoją kontynuację w dolnej kondygnacji. Umieszczony jest tam na osi ryzalitu otwór zawierający wrota. Otwór wrót posiada nadświetle zamknięte łukiem ostrym. We wnętrzu nadświetla zachowane są podziały z dekoracją maswerkową. Po obydwu stronach otworu wrót umieszczone są prostokątne skarpy, które na linii oddzielającej otwór wrót od nadświetla przechodzą w kwadratowe wieżyczki zakończone formą blanku. Pomiędzy polem z płycinami górnej kondygnacji, a polem dolnej kondygnacji umieszczony jest niewielki, gzyms parapetowy. Przestrzeń pomiędzy profilowanym łukiem ostrym nadświetla a wieżyczkami i gzymsem parapetowym wypełnia płytka dekoracja o motywach roślinnych. W dolnej kondygnacji, symetrycznie po obu stronach otworu wrót, w jednej osi z otworami górnej kondygnacji, umieszczone są dwa otwory okienne zamknięte formą łuku ostrego. W otworach zachowane są podziały na kwatery oraz dekoracja maswerkowa w górnych częściach otworów. Ryzalit opięty jest prostokątnymi skarpami umieszczonymi w jego narożnikach.</p> <p><i>Prawa strona elewacji</i> – zawiera cztery podwójne, prostokątne otwory okienne obwiedzione prostokątnymi opaskami wykonanymi w tynku. W kondygnacji poddasza, oddzielonego od dolnej kondygnacji prostym fryzem wykonanym w tynku, znajdują się cztery pary małych, prostokątnych otworów okiennych.</p> <p><i>Lewa strona elewacji</i> – w znacznym stopniu uszkodzona, zachowana tylko fragmentarycznie w postaci jednego przęsła dawnej części stajennej. Ściana od strony południowej nie istnieje. Widoczne tylko jedno przęsło tej części z zachowanym fragmentarycznie sklepieniem krzyżowym z pasami sklepiennymi zakończonymi sześcianiem wspartym na żeliwnych kolumnach. Od strony południowej widoczne są także dwie ściany szczytowe skrzydeł południowych budynku. Zwieńczone są one podobnie, jak od strony północnej, schodkowymi szczytami nakrytymi piaskowcowymi profilowanymi elementami. W środkowej części ścian szczytowych znajdują się trzy płytkie wnęki, umieszczone symetrycznie. Najwyższa z nich znajduje się na osi ściany szczytowej, dwie niższe po bokach. W środkowej wnęce u góry umieszczone są, w jednej osi, dwa otwory okienne zamknięte łukiem ostrym. We wnękach</p>

PLAN SYTUACYJNY

PARK

- A – Altana
- B – Lodownia
- C – Kaplica – Mauzoleum
- D – Ruiny romantyczne
- E – Kapliczka
- F – Glorieta
- G – Pozostałości pomnika
- H – Podstawa tarasu widokowego z pawilonem
- I – Figura św. Krzysztofa
- J – Pozostałości fontanny
- K – Alpinaria
- L – Brama
- Ł – Mostek

- 1 – Pałac
- 2 – Budynek mieszkalny administratora majątku (nr 100)
- 3 – Rządówka (nr 103)
- 4 – Budynek mieszkalny ze stajnią i garażem (nr 101/102)
- 5 – Budynek gospodarczy – obecnie nie istnieje
- 6 – Magazyn paliw
- 7 – Stajnia z częścią mieszkalną
- 8 – Budynek mieszkalny pracowników (nr 51)
- 9 – Spichlerz (tzw. „większy”)
- 10 – Spichlerz (tzw. „mniejszy”)
- 10A – Budynek gospodarczy – obecnie nie istnieje
- 11 – Budynek produkcyjny pełnoporcjowej paszy wywarowej
- 12 – Płatkarnia
- 13 – Gorzelnia (nr 68)
- 13A – Stacja uzdatniania wody i transformator
- 13B – Zbiornik osadu, mułu i wywaru

- 14 – Warsztaty
- 15 – Budynek mieszkalny pracowników (nr 69)
- 16 – Budynek mieszkalny pracowników (nr 70-71)
- 17 – Chlewiki pracownicze przy budynku nr 70-71
- 18 – Stodoły z częścią przejazdową
- 19 – Dawny Dom Gościnny obecnie budynek mieszkalny (nr 74)
- 20 – Dawne garaże obecnie kurniki
- 21 – Obora z częścią mieszkalną (nr 49/50) i stajenną
- 22 – Budynek magazynu
- 23 – Budynek mieszkalny pracowników (nr 73)
- 24 – Budynek wielofunkcyjny
- 25 – Garaże

- 26 – Budynek mieszkalny pracowników (nr 66-67)
- 26A – Chlewiki przy domu mieszkalnym nr 66-67
- 27 – Budynek mieszkalny pracowników (nr 64-65)
- 27A – Chlewiki przy domu mieszkalnym nr 64-65
- 27B – Piec chlebowy
- 28 – Budynek mieszkalny pracowników (nr 72)
- 29 – Budynek mieszkalny pracowników (nr 52)
- 30 – Budynek mieszkalny pracowników (nr 53)
- 31 – Ruina budynku mieszkalnego pracowników (nr 54)
- 32 – Budynek mieszkalny pracowników (nr 55)
- 33 – Kuźnia z pralnią i częścią mieszkalną (nr 48)
- 34 – Budynek mieszkalny pracowników (nr 46)
- 35 – Budynek mieszkalny administratora ogrodu (nr 45)
- 35A – Pozostałości inspektów
- 36 – Ruina budynku mieszkalnego pracowników
- 37 – Inspekty
- 38 – Dom ogrodnika
- 39 – Budynek mieszkalny pracowników (nr 56)
- 40 – Budynek mieszkalny pracowników (nr 57)
- 41 – Budynek mieszkalny pracowników (nr 58)
- 42 – Budynek mieszkalny pracowników (nr 59)
- 43 – Kaplica grobowa
- 44 – Kościół (nr 27)
- 45 – Plebania (nr 27a)
- 46 – Przedszkole (nr 32a)
- 47 – Szkoła (nr 32)
- 48 – Budynek gospodarczy

1. Miejscowość KOPICE	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) STAJNIA Z CZĘŚCIĄ MIESZKALNĄ (7)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) OPIS + ZDJĘCIA
<p>bocznych umieszczone są, w jednej linii, w dolnej części wnęk, otwory okienne zamknięte także łukiem ostrym. Dookoła wnęk i dookoła otworów okiennych występują płytkie, delikatne motywy boniowania.</p> <p>Wschodnia – boczna, składa się z trzech zasadniczych części, które wydziela płytki ryzalit, znajdujący się w środkowej części elewacji. W dolnej części ryzalitu umieszczony jest otwór drzwiowy zamknięty prostym nadprożem. Ponad otworem drzwiowym, na dwóch wysokościach, znajdują się dwie pary niewielkich, prostokątnych otworów okiennych. Południową część elewacji wydzielają trzy pary prostokątnych otworów okiennych. Powyżej nich, wydzielona opaską wykonaną w tynku, znajduje się strefa poddasza, gdzie umieszczone są trzy małe, prostokątne otwory okienne. W środkowej części tego fragmentu elewacji, znajduje się wystawka, nakryta samodzielnym, dwuspadowym daszkiem. Górna część wystawki posiada obramienie z dekoracji piaskowcowej z umieszczoną na szczycie sterczyną. Północną część elewacji wschodniej wyznacza rytm trzech, prostokątnych otworów okiennych w dolnej i górnej kondygnacji oraz dwóch prostokątnych wnęk, umieszczonych w jednej osi, w dolnej i górnej kondygnacji.</p> <p>Zachodnia – boczna, rytm artykulacji wyznaczają prostokątne otwory okienne i wnęki oraz otwór wrót zamknięty prostym nadprożem. W środkowej części elewacji umieszczona jest płytka lizena. Część mieszcząca poddasze oddzielona jest od reszty elewacji dekoracyjną opaską wykonaną w tynku. W górnej części elewacji znajdują się trzy wystawki nakryte osobnymi, dwuspadowymi daszkami. W górnej części posiadają one obramienia wykonane z piaskowca, a szczyt ich zakończony jest dekoracyjną sterczyną. Przy środkowej wystawce umieszczone są metalowe wysięgniki dawnego, drewnianego pomostu transportowego.</p> <p>Wnętrze <i>Środkowy ryzalit</i> – zawiera w dolnej kondygnacji pomieszczenie prowadzące do dawnych części stajennych. Nakryte jest ono profilowanymi dwuteowymi elementami żelbetonowymi. Elementy żelbetonowe łączą się pasami wykonanymi w tej samej technice i ustawionymi poprzecznie do dłuższej osi budynku. Całość stropu wspiera się na czterech kwadratowych filarach.</p> <p><i>Część stajenna (od strony wschodniej)</i> – zachowała oryginalne sklepienia krzyżowe z pasami sklepiennymi. Pasy sklepienne schodzą się w czterech punktach w sześcian, które wspierają się na okrągłych, żeliwnych kolumnach. Układ dawnych części stajennych podłużny, z gankiem komunikacyjnym biegnącym pośrodku.</p>		<p>Zachowane są drewniane, dwuskrzydłowe wrota z nadświetlem pomiędzy przestrzenią ryzalitu a częściami stajennymi. Stolarka drzwi zawilgocona, w obydwu skrzydłach prowadzących do części stajennej wschodniej w dolnej części nieregularne otwory. Drzwi prowadzące do dawnej części stajennej zachodniej są uszkodzone w górnej części, zniszczona dawna dekoracja o formach maswerku. Dekoracja w nadświetlach obydwu drzwi nie zachowana. Nie zachowały się drzwi prowadzące z podwórza do pomieszczenia w ryzalicie w elewacji północnej. Jedyna zachowana dekoracja maswerkowa nadświetla nad dwuskrzydłowymi wrotami, widoczna jest w elewacji południowej. Uszkodzona jest południowa ściana części stajennej (od strony zachodniej). Zachowane jest tylko jedno przeszło sklepienia krzyżowego z dwoma podpierającymi na środku żeliwnymi kolumnami. Do zachodniej części stajennej przylega pomieszczenie, do którego prowadzą dwuskrzydłowe wrota. Obecnie pomieszczenie zostało wtórnie podzielone. W obydwu skrzydłach bocznych na parterze i na piętrze oraz nad wschodnią częścią stajenną i na piętrze ryzalitu znajdowały się mieszkania stajennych i pracowników majątku. W obydwu skrzydłach bocznych od strony południowej znajdowały się pierwotnie także pomieszczenia stajenne. Poddasza znajdujące się w budynku pełniły funkcję magazynu paszy.</p> <p>Instalacje Elektryczna, odgromowa</p> <p>Spis zdjęć</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Elewacja północna – widok od podwórza 2. Elewacja wschodnia i fragment elewacji północnej 3. Elewacja zachodnia z fragmentem muru i bramą prowadzącą na podwórze od strony południowej 4. Elewacja południowa 5. Elewacja południowa – ryzalit 6. Elewacja południowa – ryzalit – płyciny w środkowej części i dekoracja wystawki 7. Elewacja południowa – ryzalit – nadświetle z dekoracją maswerkową, datownik 8. Elewacja północna – zwieńczenie ryzalitu i wieży 9. Ściana szczytowa skrzydła wschodniego od strony parku 10. Ściana szczytowa skrzydła zachodniego 11. Skrzydło zachodnie od strony parku

2

3

4

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
KOPICE	STAJNIA Z CZĘŚCIĄ MIESZKALNĄ (7)	ZDJĘCIA

12. Główne skrzydło od strony parku – fragment zawalonej części budynku
13. Wnętrze – dolne pomieszczenie ryzalitu
14. Wnętrze – część stajenna (od strony wschodniej)
15. Pozostałości części stajennej (od strony zachodniej)
16. Ryzalit – górne pomieszczenie przy zawalonej częściowo ścianie od strony zachodniej
17. Ryzalit – wieżba i dach górnej kondygnacji
18. Ryzalit – wnętrze – wystawka w połaci dachowej
19. Wieżba dachowa południowej części skrzydła zachodniego
20. Wieżba dachowa południowej części skrzydła wschodniego
21. Wieżba dachowa skrzydła zachodniego
22. Detal wieżby dachowej przy narożniku skrzydła wschodniego i dwukondygnacyjnej części skrzydła północnego

5

6

7

8

9

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
KOPICE	STAJNIA Z CZĘŚCIĄ MIESZKALNĄ (7)	ZDJĘCIA

10

11

12

14

13

15

1. Miejscowość KOPICE	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) STAJNIA Z CZĘŚCIĄ MIESZKALNĄ (7)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) ZDJĘCIA
---------------------------------	---	--

16

17

18

19

20

1. Miejscowość	2. Obiekt (nazwa jak w karcie)	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego)
KOPICE	STAJNIA Z CZĘŚCIĄ MIESZKALNĄ (7)	ZDJĘCIA

21

22